

**Miracula Quæ Ad Invocationem Beatiss. Virginis Mariae,
Apvd Tvngros, Camberones, Et Servios In Hannonia; ac
Dominam Gaudiorum in Picardia vulgò Nostre Dame de
Liesse dictam effulsere**

Caout, Walrand

Coloniae Agrippinae, 1607

B. virgo Ismeriam dormientem alloquitur, & quomodo ipsa cum Equitibus
in Galliam vsque miraculosè appulerit, proponitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59700)

secuturos: Ex quo maxima voluptate & animi oblectatione perfusus est, filiamque insuper ut rem feliciter inchoatam feliciter ad optatū exitum perduceret, est cohortatus. Verū illa (cuius animus erat ex diametro contrarius) imaginis amore, quo plurimum capiebatur, avidissimè detenta, non potuit cum imaginis absentia diutinam patris ferre presentiam, sed confestim discessit ab eo. Domum verò reuersa, imaginem deuotè resumpsit, cuius conspectus incredibilem illi adferebat animi iucunditatem: tuncque ad B. Virginem conuersa, talem ei ante eius imaginem obtulit precem.

B. VIRGO ISMERIAM DORMI-
entem alloquitur, & quomodo ipsa cum Equitibus in Galliam vsque miraculose appulerit, proponitur.

CAPVT VI.

O Virgo sanctissima & cœlestis, non sine causa eaque iustissima te Equites Mariæ Exhilaratricis titulo insignitam voluerūt, quandoquidem gratia tua sanctissima in tuæ solius imaginis contemplatione tantam lætitiæ exuberantiam in omnibus animæ facultatibus hauriam, lætitiæ inquam, inastimabilis

bilis, ac voluptatis incomparabilis, humili-
 me te deprecor quatenus pro me apud vnoū
 eumque dilectissimum filium intercedere di-
 gneris, vt Christiana effici merear, & sub fi-
 nem vitæ meæ tibi seruire valeam in terris, re-
 que præsentem intueri in cœlis: etenim quan-
 do quidem in sola imaginis tuæ contempla-
 tione tanto hic in terris perfundor animi gau-
 dio, quamnam erit felicitas perfrui in cœlis fe-
 licissimo tuo consortio? Hunc in modum Is-
 meria reliquum diei cum notabili parte no-
 ctis transegit. Insuper cum ipsa in somnum in-
 cidisset, sibi in somnijs B. Virginem Mariam
 videre visa est, quæ eam sic compellabat, di-
 cens: Ismeria bono animo esto, ac in filio
 meo vniuersorum Domino securè confidito:
 Exaudita est tua oratio: nam pro te pijs pre-
 ces ipsi obtuli, & ipse te in prædilectam fami-
 lam elegit Equites è custodiæ molestijs erip-
 es: aqua baptismali in salutem ablueris, & Ma-
 riæ tibi nomen erit, quo ipsam et nuncupor.
 Gallia per te thesauro inestimabili, donisque
 innumeris decorabitur, cuius thesauri ratio-
 nè nomen meum tibi magis quam præteritis
 temporibus omnium sermonibus extollerur
 ac celebrabitur. Postea verò æterna cœli glo-
 ria tecum feliciter poteris per immensa sæ-
 culorum sæcula: quibus dictis ipsa confestim
 disparuit. Hisce autem ita transactis euigila-
 uit Ismeria, sentiensque cubiculum suum va-
 rijs

rijs ac innumeris odoribus admirandisque suauitatibus vnde quaque perfusum, putabat se in paradisi delicijs conuersari, ijsque ex parte suauissimè percipi. Quamòbrem nulla interposita mora surrexit e lecto, & ante imaginem orationibus institit vsque in diem sublequentem, omnino resoluta ad exequendum diuina monita, quæ acceperat in iam dicta visione nocturna, Collecta igitur à se sarcina monilium preciosissimorum quæ penes se habebat, pecuniaque non modica secum assumpta, ac in intempesta noctis sequentis silentio imaginem deportans ad carceres lata contendit, quos miraculose patentes offendit, quemadmodum etiam Equites graui somno sepultos reperit, quos & idè excitauit: Excitati verò nimio stupore, propter eius aduentum in carcerem hora tam insolita, correpti, quid dicerent, cogitarentue non habebant, voce scilicet præ timore & pauore faucibus adhærescente: vbi autem quæ ipsi contigerat, quæ uè ipsa facere decreuerat intellexerant, admodum magno repleti sunt gaudio.

Illam ergo eos cohortata est, vt eam alacriter promptèque sequerentur, in Deo gloriofaque VIRGINE MARIA (cuius imaginem piè gestabant manibus) confidentes se ab omni infortunio præseuandos, ad portumque FELICEM felici-

citer perducendos. Simul autem è carcere pro-
deuntes, vastissimum Cairum absque vlla re-
mora & impedimento pertransierunt, tanis-
perque processerunt quò vsque ad quoddam
Nyl: astuarium pertigerunt: quod quomodo
transirearent nescientes, simulque sibi pluri-
mum metuentes ne si Sultanus de fuga eorum
filiæque discessu admonitus subito mitteret
quosdam qui eos vestigijs omnibus ynde qua-
que conquirerent ac infestarentur: inde fie-
bat vt admodum dubij anxijque hærent. In-
terea temporis quo tam imminenti periculo
mederi cogitabant, perceperunt nauiculam
quandam ab altera littoris parte versus eos
aduolantem, cuius clauum gubernaculum-
que quidam adolescens tenebat, qui in hunc
modum eos affatus est: ingredimini, inquit,
hoc nauigiolum & vos ad littus vsque inco-
lumes deducam: mentem vtique vestram a-
nimumque noui. Cuius blandæ voci absque
contradictione morem gerentes, confestim
ad rippam oppositam perducti sunt. Vbi ve-
rò ad terram appulerunt, simul cum nauigio
disparuit homo: iter autem suum sine inter-
missione facientes, cum ferè totam noctem
in via laborassent, Ismeria ab iunere fatigata
suos viæ comites rogauit vt fessa membra
modica quiete refocillari sinerent. Quapro-
pter à via regia paululum declinantes, ad
quendam rubum sese receperunt omnes, ibi-
demque

demque somnus inuasit omnes: Sicque graui
somno correpti in patriam suam nataleque
solum miraculosè iuxta fontem quendam
sunt translati: quo in loco scilicet Comopo-
lis B. Mariæ Exhilaratricis, nunc sita est. Vbi
postea à somno euigilantes, Ismeria Equiti-
bus dixit: re ipsa comperio visionem meam
felicem sortitam effectum, nosque in Galliæ
finibus residere. Inter hæc autem mutua collo-
quia non longè ab eis vtricularium vtre
suo lusitante audierunt: quam ob causam
recta ad eum contenderunt, Ismeriam iuxta
fontem relinquentes: quæ sibi metuens ne sui
obliti eam in totum desererent, magna cum
festinatione eos insecuta est, imaginis oblita,
quam iuxta fontem reliquerat. Vbi vero ad
opilionem, cuius nunc harmoniam audierat,
appulerunt, idiomate ab eo Arabico petie-
runt quonam in loco tunc versarentur, sibi
persuadentes se adhuc Aegypti fines tenere:
Quibus respondit se quid vellent non intelli-
gere, utpote qui lingua incognita ac barbara
cum ipso agerent. Tunc autem per opilionis
colloquia toti admirabundi agnouerunt se
Galliæ partes tenere & quidem Marchiæ (cu-
ius territorij ipsi erant dynastæ & domini)
vicinas. Quod gloriosæ Virginis Mariæ me-
ritis & precibus acceptum referentes, in ge-
nua proni corruerunt omnes, eique summa
cum humilitate gratias quas potuerunt maxi-
mas

mas egerunt, & magna cum animi oblectatione versus Marchiam, dicto pastore omnium comite, iter facientes, Ismeria recordata est imaginis, à se iuxta fontem depositæ, ibidemque per incuriam omissæ: Equitesque obnixè rogauit vt fontem vnde venerant cum illa repeterent, imaginem resumendi asportandique causa, quam aquis vndique conspersam reppererunt: fontanis videlicet aquis, mirabile dictu, è fonte exilienubus, vt quamuis illæ rationis forent expertes, debitos tamen illi exhibuerunt honores: Vnde & accidit aquam illam multis annorum curriculis, propter dictæ imaginis contractum, sanasse varios malè febre affectos, alijsque infirmitatibus diuersimodè oppressos.

ORIGO TEMPLI B. MARIÆ
Exhilaratricis demonstratur.

CAP. VII.

IMagine per Ismeriam resumpta, vnanimi consensu decreuerunt dicto in loco eadem sacram in honorem B. Virginis Mariæ edificare, vt in ea dictam imaginem reuerenter multo cum honore deponereat, simulque in prodigiosi raptus eorum translationisque miraculosæ sempiternam memoriam. Verum quia